

Η πόλη του Παλαιού Φαλήρου εορτάζει τον Πολιούχο της Άγιο Αλέξανδρο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Με ιδιαίτερη εκκλησιαστική λαμπρότητα και πνευματική μεγαλοπρέπεια εορτάσθηκε και εφέτος η μνήμη του μεγάλου Πατρός και διδασκάλου της Εκκλησίας μας αγίου Αλεξάνδρου, αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Επ' ονόματι του αγίου Ιεράρχου και πρώτου επισκόπου της νέας πρωτεύουσας της Αυτοκρατορίας τιμάται ο ομώνυμος μεγαλοπρεπής Ναός του Παλαιού Φαλήρου. Είναι ο προστάτης και πολιούχος Άγιος της πόλεως, του οποίου τη μνήμη τιμούν με ξεχωριστή ευλάβεια όχι μόνον οι Φαληριώτες, αλλά και πολλοί χριστιανοί των γειτονικών δήμων Νέας Σμύρνης, Αλίμου και Καλλιθέας, όπως επίσης και πιστοί χριστιανοί από άλλες περιοχές του Λεκανοπεδίου της Αττικής.

Προσκεκλημένοι από τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης

κ. Συμεών ήταν δύο Ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου, οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος και Ειρηνουπόλεως κ. Νίκανδρος.

Την Παρασκευή το απόγευμα, ώρα 7, την παραμονή της εορτής, τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ειρηνουπόλεως κ. Νικάνδρου, ο οποίος και εκήρυξε τον θείο Λόγο. Ο Σεβασμιώτατος, μετά τις ευχαριστίες του προς τον οικείο Ποιμενάρχη για την τιμητική πρόσκληση, αναφέρθηκε στον πολιούχο του Παλαιού Φαλήρου και ένδοξο ιεράρχη, άγιο Αλέξανδρο.

Χαρακτηριστική φράση με την οποία ξεκίνησε την ομιλία του ήταν η εξής: «Τον θείον Αλέξανδρον, και Ιεράρχην κλεινόν, τον στύλον της πίστεως, τον αριστεά Χριστού». Ο εορταζόμενος Άγιος ανεδείχθη μεγάλος και ένδοξος Ιεράρχης, στυλοβάτης της πίστεως, εκλεκτός του Χριστού, ο οποίος έκοψε από τη ρίζα τη μάστιγα του Αρείου και με τη μάχαιρα του Πνεύματος διέλυσε τις πλοκές της αίρεσης και τα τεχνάσματα των άθεων ρητόρων. Ανάμεσα δε στα πολλά του θεία χαρίσματα, ο Σεβασμιώτατος επέλεξε εν συνεχεία τα εξής:

(α) «Ιεράρχης κλεινός». Έφ' όσον ο Άρειος είχε κριθεί από Οικουμενική Σύνοδο και είχε αποκοπεί από την κοινωνία της μιάς καθολικής Εκκλησίας θα έπρεπε πάλι από Οικουμενική Σύνοδο να κριθεί, ώστε να ελεγχθεί λεπτομερώς η πίστη του και η

μετάνοιά του, όχι με μια βασιλική απόφαση η μία απλή ομολογία πίστεως του αιρεσιάρχη.

Ο άγιος Αλέξανδρος στις μεθοδεύσεις αυτές με παρρησία αντέτασσε ότι δεν είναι σωστό έτσι απλά να δεχθούμε σε κοινωνία «τον της αιρέσεως ευρετήν». Τον απειλούσαν ότι θα προκαλούσε την καθαιρεσή του και την εξορία του, αν δεν δεχόταν τον Άρειο σε κοινωνία. Τον άγιο Αλέξανδρο βέβαια δεν τον απασχολούσε τόσο η απειλή της καθαιρέσεως, όσο η ανάγκη να τηρηθεί απαρασάλευτη η πίστη που διακήρυξε η Οικουμενική Σύνοδος της Νικαίας.

(β) «Θεῖος Αλέξανδρος». Ο Άγιος Αλέξανδρος κοσμεῖται με πλούσια χαρίσματα και γνήσια ευσέβεια που ανεδείχθησαν κατά τη διάρκεια των εργασιών της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου και γενικότερα στον αγώνα κατά της Αρειανικής αιρέσεως. Ειδικότερα, κατά την τελευταία Θεία Λειτουργία ο άγιος Μητροφάνης, παρουσία του Μεγάλου Κωνσταντίνου, πολλών άλλων φιλοξενούμενων επισκόπων, όλου του κλήρου και του λαού της Πόλεως, μετά την ανάγνωση του Ευαγγελίου απηύθυνε λίγα λόγια προς τους εκκλησιαζόμενους αποχαιρετώντας τους σαν να επρόκειτο να αναχωρήσει σε ταξίδι και τελείωσε με τα εξής λόγια:

«Τεκνία μου, εγώ σύμφωνα με τη βούληση του Θεού μεταβαίνω προς τους πατέρας μου, αλλά η θεία χάρις, που θεραπεύει τα ασθενή και επανορθώνει τα ελλειπή δεν σας αφήνει απρονοήτους, σας προετοιμάζει μετά από εμένα επίσκοπο τον θεοφιλέστατο συμπρεσβύτερό μου Αλέξανδρο, απόντα μεν τω σώματι, παρόντα δε

τω πνεύματι».

Στο άκουσμα αυτό ο κλήρός και ο λαός, οι άγιοι πατέρες που παρίσταντο και ο βασιλιάς με ενθουσιασμό αναφώνησαν πολλές φορές το «Άξιος, άξιος». Άξιος και ταυτόχρονα θεός Αλέξανδρος.

(γ) «Στύλος της πίστεως». Ο Άγιος Αλέξανδρος φημιζόταν τόσο για τη διαλεκτική του δεινότητα, όσο και για το χριστιανικό του ήθος, τον άμεμπτο βίο του και τη διαρκή φρόντιδα της Εκκλησίας. Δεν θεώρησε όμως σωστό να αρνηθεί την πρόσκληση και παρευρέθηκε σε συνάντηση, πιστεύοντάς ότι θα προσέφερε ο,τι καλύτερο είχε.

Όταν λοιπόν σηκώθηκε κάποιος φιλόσοφος να μιλήσει, πρώτος ο άγιος Αλέξανδρος του είπε: «Εν ονόματι Ιησού Χριστού επιτάττω σοι μη λαλείν», και πράγματι το στόμα του φιλοσόφου σφραγίστηκε και δεν μπόρεσε να μιλήσει, γεγονός που εξέπληξε τους παρισταμένους.

(δ) «Αριστέας Χριστού». Ο Άγιος Αλέξανδρος επρώτευσε και άρίστευσε. Ακολουθώντας το υπόδειγμα του μεγάλου αρχιερέως Χριστού, ο Οποίος «εστιν η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· ος εστιν αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, ίνα γένηται εν πάσιν αυτός πρωτεύων» (Κολ. 1,18), επρώτευσε στον αγώνα της

πίστεως και της επικρατήσεως της Ορθοδοξίας. Αρίστευσε μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής του - 98 ετών.

Ο Άγιος απεβίωσε εν ειρήνη το 337 (ένα έτος μετά τον Μέγα Κωνσταντίνο) σε ηλικία 98 ετών, ενώ είχε συμπληρώσει εικοσιτρία χρόνια στη διοίκηση της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, όσο ζούσε ο άγιος Αλέξανδρος, απολάμβανε μεγάλη και ασφαλή ειρήνη.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος κ. Νίκανδρος επεσήμανε το έργο της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια της Βιθυνίας (325) και το μήνυμα της ενότητας για τους χριστιανούς σήμερα. Ορθόδοξη πίστη -κυρίως σήμερα- σημαίνει γνήσια κατά Χριστόν ζωή. Η κατά Χριστόν ζωή είναι η μετουσίωση της πίστεως σε βίωμα και εμπειρία. Η εν Χριστώ ζωή πραγματώνεται μέσα στην Εκκλησία, που είναι κοινωνία αγάπης. Κοινωνία αδελφών.

Κοινωνία προσώπων, η οικογένεια των τέκνων του Θεού, συνηγμένων «επί το αυτό» (Πραξ. 2,1) και συγκροτούντων το ένα εκκλησιαστικό σώμα. Μόνο μέσα στην Εκκλησία, την κιβωτό της σωτηρίας και το εργαστήρι της αγιότητας, γίνεται μεθεκτή η ζωή του Χριστού. Ο άνθρωπος, που με το Βάπτισμα εντάχθηκε στο εκκλησιαστικό σώμα, γίνεται κοινωνός της άκτιστης χάριτος διά των αγίων μυστηρίων. Πραγματώνεται αυτό που ονομάζουμε αναγέννηση και θέωση του

ανθρώπου.

Οι εορταστικές λατρευτικές εκδηλώσεις για τη μνήμη του αγίου Αλεξάνδρου, αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, θα ολοκληρωθούν την κυριώνυμη ημέρα της εορτής, Σάββατο 30 Αυγούστου, με την τέλεση της πολυαρχιερατικής θείας Λειτουργίας το πρωί. Το απόγευμα θα τελεσθεί ο μεθέορτος Εσπερινός και η μεγαλοπρεπής λιτάνευση της ιερής Εικόνας του Αγίου Αλεξάνδρου και τμήματος του τιμίου του Λειψάνου, διερχομένων διά των οδών Αγίου Αλεξάνδρου – Ναιάδων – Αιόλου – Αλκυόνης. Τέλος, θα τελεσθεί ιερά Παράκλησις προς τον Άγιό μας.

